

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3014200616
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3014200616.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Evy Vékonyovej a JUDr. Eleny Zaťkovej v právnej veci žalobcu Považská cementáreň, a.s., so sídlom J. Kráľa, Ladce, IČO: 31 615 716, zastúpeného advokátskou kanceláriou BĀNOS s.r.o., so sídlom Mierové námestie 2, Galanta, IČO: 47 551 372 proti Inšpektorátu práce Trenčín, so sídlom Hodžova 36, Trenčín, IČO: 35 627 620, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného 1/ D. S., rod. K., 2/ D. S. ml., 3/ mal. A. S., všetci traja bytom J. K. XXXX/XX, I. a rovnako všetci traja zastúpení JUDr. Petrom Koscelanským, advokátom so sídlom Fraňa Mojtu 24, Nitra o preskúmanie zákonnosti protokolu žalovaného č. ITN-078-41-2.2/P-J1-13 zo dňa 23. apríla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12. mája 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáha preskúmania a zrušenia v záhlaví tohto rozsudku označeného protokolu žalovaného č. ITN-078-41-2.2/P-J1-13 zo dňa 23. apríla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12. mája 2015, ktorým boli vyšetrené príčiny závažného pracovného úrazu zamestnanca žalobcu A. S.. Žalovaný ustálil dej úrazu tak, že dňa 18.06.2013 nastúpil A. S. do práce na 6,00 hod. do areálu zamestnávateľa. Na rannom rozdelení prác mu bola, spolu so spolupracovníkmi K. I., A. T. a A. P., pridelená úloha spočívajúca vo výmene pokazenej prevodovky pojazdu mačky na mostovom žeriave č. 2, ev. č. 61. Po odchode na výkon práce si skupina nachystala potrebné náradie a materiál, jej členovia zhotovili dočasnú plošinu na prácu vo výške medzi oboma priečnymi nosníkmi mostu žeriava č. 2 z lešenárskych rúrok a drevených podlážok, pričom žeriav č. 2 bol v priestore začiatku žeriavovej dráhy pri výstupe z budovy surovej mlynice. Pri tomto umiestnení žeriavu si urobili niektoré prípravné práce pre uvoľnenie prevodovky z mačky žeriavu č. 2. Potom sa spolu so žeriavom, obsluhovým žeriavnikom O. A., presunuli do polohy pod zdvíhadlo Balcancar, ev. č. 64 a pokračovali v demontáži poruchovej prevodovky. Zároveň vykonával nezávisle od nich činnosti na elektrickom zariadení žeriavu č. 2 v skrinách rozvádzačov pracovník elektroúdržby A. P.. Skupina strojnej údržby prevodovku zavesila na hák zdvíhadla a uvoľnila, aby ju bolo možné spustiť na terén, resp. haldu trosky. K. I. zo žeriavovej dráhy ovládal zdvíhadlo, A. P. zišiel zo žeriavovej dráhy na haldu trosky pod žeriavovou dráhou za účelom odopnutia prevodovky z lana zdvíhadla, A. T. stál na mačke pri lane zdvíhadla a A. S. stál pravdepodobne na nosníku mosta žeriavu, na ktorom nie je prístupová lávka do kabíny žeriavu. Nikto z pracovníkov vykonávajúcich výmenu prevodovky nebol vybavený osobným zabezpečením proti pádu z výšky. Niekedy pri alebo po spustení prevodovky došlo z neznámeho podnetu k voľnému pádu A. S. zo žeriavu do jamy na sypký materiál pod žeriavovou dráhou s hĺbkou pádu asi 25 metrov. Na následky tohto pádu A. S. zomrel. Zároveň žalovaný ustálil, že na vzniknutom pracovnom úraze sa nijakou mierou

nepodíeľal A. S., a teda že za tento pracovný úraz výlučne zodpovedá žalobca, ktorý neprijal žiadne opatrenia na zabránenie pádu osôb.

Uvedený protokol žalobca napadol podanou správnu žalobou. Žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci, skutočnosť, že zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisu, skutkový stav nebol zistený dostatočne, protokol je nepreskúmateľný a v protokole uložené povinnosti a opatrenia sú nezákonné, nezrozumiteľné a nevykonateľné. Predovšetkým namietal, že z dodatku, ktorý je súčasťou protokolu nevyplýva, ako sa žalovaný vysporiadal s jeho vyjadreniami. Jeho prístup považoval za formalistický, čo sa premietlo aj do opatrení, ktoré mal odstrániť, keď nie je zrejmé čo má ako zamestnávateľ na odstránenie nedostatkov urobiť, aké má prijať opatrenia. Ďalej poukázal na to, že žalovaný nepostupoval správne pri zisťovaní príčin úrazu, keď na jednej strane žalovaný napr. nezisťoval, či A. S. neporušil ustanovenia o BOZP, no na druhej strane sa žalovaný vyjadroval ku skutočnostiam, ku ktorým sa môže vyjadriť len znalec, napr. overovanie pravosti podpisu A. S., posudzovanie jeho zdravotného stavu, posudzovanie kvality konštrukčných prvkov. Taktiež mal za to, že protokol je nepreskúmateľný aj z dôvodu, že mu v ňom bolo uložené odstrániť nedostatky ihneď a trvale. Z pohľadu plynutia času nie je stanovené kedy uplynie lehota na odstránenie nedostatkov. Rovnako namietal, že protokol neobsahuje všetky náležitosti, keď neobsahuje vyjadrenie žalobcu, zápisnicu o vykonaní obhliadky miesta, ani znalecké posudky. Navyše protokol nebol prerokovaný so žalobcom. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré si súd od neho vyžiadal zopakoval skutočnosti, z ktorých pri vypracovaní protokolu vychádzal a navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť s tým, že právne posúdenie veci považuje za správne, zistený skutkový stav za stav v súlade s obsahom spisu, zistenie skutkového stavu za dostatočné pre posúdenie veci, protokol za zrozumiteľný, konanie pri vyšetrovaní udalosti za konanie bez väd majúcich vplyv na zákonnosť protokolu, uložené povinnosti za zrozumiteľné a vykonateľné. Zdôraznil, že protokol bol riadne prerokovaný s prokuristkou žalobcu U.. A. D. a žalovaný pri vyhotovení protokolu prihliadol na vyjadrenia žalobcu a dokonca i na vyjadrenia, ktoré žalobca uviedol vo vyjadrení k protokolu a žalovaný ich zohľadnil pri vypracovaní dodatku. Povinnosť prerokovať dodatok k protokolu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. K náležitostiam protokolu žalovaný uviedol, že protokol obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o inšpekcii práce. Pokiaľ protokol neobsahuje niektorú z náležitostí upravenú v internom predpise žalovaného (v Metodike č. 2 - Vyšetrovanie udalostí inšpekciou práce z augusta 2012), nejde o nedostatok, ktorý by spôsobil nezákonnosť protokolu, nakoľko spomínaná Metodika nie je právnym predpisom a navyše nie je ani verejne dostupná. K dodržiavaniu BOZP žalovaný uviedol, že je to práve zamestnávateľ, ktorý je povinný ustanovenia predpisov BOZP aplikovať a vo svojej činnosti neustále dodržiavať. K prítomnosti alkoholu v krvi u A. S. v množstve 0,03 promile žalovaný zdôraznil, že takéto množstvo nespôsobuje podľa odbornej literatúry ani najmiernejšiu opitosť, keď normálna hladina alkoholu v krvi je do 0,1 promile a až 0,3 - 0,5 promile svedčí o požití alkoholického nápoja a až pri množstve 0,5 - 1 promile alkoholu v krvi hovoríme o miernej podnapitosti. A. S. tak nebol pod vplyvom alkoholu. K prepadnutiu A. S. medzi zábradlím spolu so strednou priečkou dvojtyčového zábradlia uviedol, že takéto prepadnutie je obtiažne, ale pre určenie príčiny udalosti nepodstatné. Dodal, že nie je preukázané, kedy stredná tyč zo zábradlia vypadla, či pri alebo pred úrazom a teda, či tyč bola nedostatočne pevne uchytená alebo na svojom mieste vôbec nebola. K zdravotnému stavu A. S. žalovaný uviedol, že zo svedeckých výpovedí manželky A. S. a ostatných spolupracovníkov, ako i z výsledkov preventívnej lekárskej prehliadky možno dôvodne predpokladať, že A. S. bol zdravý a navyše, nech už bol zdravotný stav A. S. akýkoľvek, mohol vplývať len na dôvod, prečo bola začatá udalosť, ktorá pádom vyvrcholila. Žalovaný rezolútne odmietol, žeby nepostupoval správne pri vyšetrovaní príčin úrazu a zdôraznil, že znalecké skúmanie pre určenie príčin úrazu v danom prípade nebolo potrebné, nakoľko i bez znaleckého dokazovania bolo možné konštatovať a zistiť, čo bolo príčinou smrteľného pracovného úrazu A. S., keď napr. i bez znaleckého dokazovania bolo možné ustáliť, že ochranné zariadenie (zábradlie) bolo v čase udalosti nedostatočné.

K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 05.02.2015 vyjadril žalobca a zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v správnej žalobe.

Podaním zo dňa 20.08.2014 oznámili v záhlaví tohto rozsudku označení vedľajší účastníci 1/ až 3/, že vstupujú do konania na strane žalovaného. Z dôvodu, že žalobca namietal prípustnosť vedľajších účastníkov, uznesením zo dňa 25.05.2015, č.k. 13S/173/2014-165 tunajší krajský súd rozhodol, že vstup vedľajších účastníkov pripúšťa. Vo vyjadrení k žalobe túto žiadali vedľajší účastníci zamietnuť. Poukázali na to, že žaloba je zmätočná, nezrozumiteľná, okrem subjektívnych pocitov žalobcu ničím nepodložená. Zdôraznili, že vo veci smrteľného pracovného úrazu A. S. sa vedie trestné stíhanie OR PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, pod ČVS: ORP-420/1-VYŠ-TN-2004 pre trestný čin usmrtenia podľa

§ 149 ods. 1, 2 písm. a) trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) trestného zákona. V rámci tohto trestného stíhania bol vypracovaný znalecký posudok znalca B.. U.. A. S., Z.. z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, z ktorého posudku vyplýva jednoznačne nespochybniteľné zavinenie žalobcu za spôsobenú smrť A. S..

K vyjadreniu vedľajších účastníkov sa podaním zo dňa 13.04.2015 vyjadril žalobca, ktorý zotrval na svojich postojoch prezentovaných v správnej žalobe. Zároveň vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej námietke rozhodol tunajší krajský súd vyššie uvedeným uznesením zo dňa 25.05.2015, č.k. 13S/173/2014-165.

Krajský súd v Trenčíne ako orgán, v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti napádaných rozhodnutí (§ 7 ods. 2 O.s.p.), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie (§ 246 ods. 1 O.s.p., § 246a ods. 1 veta druhá O.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutých rozhodnutí (§ 250i ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup správneho orgánu podľa § 247 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobách (§ 249 ods. 2 O.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi žaloby je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 250j ods. 3 O.s.p. argumentum a contrario). Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 250 ods. 2 O.s.p.) zastúpenou advokátom (§ 250a O.s.p.) v zákonnej lehote (§ 250b ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu - protokolu, ktoré môže byť premetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 2, § 248 O.s.p.), súd vec prejednal na ústnom pojednávaní (§ 250g ods. 1 O.s.p.), v neprítomnosti vedľajších účastníkov, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti (§ 101 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) a po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom administratívneho spisu, teda po vykonanom súdnom prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu dospel Krajský súd v Trenčíne jednohlasne k záveru, že nakoľko rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom (keď Krajský súd v Trenčíne v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil ani takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých správnych rozhodnutí podľa ust. § 250j ods. 3 O.s.p.), nie je možné priznať správnej žalobe úspech a preto rozsudkom vyslovil, že sa žaloba zamietá (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu je protokol o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu č. ITN-078-41-2.2/P-J1-13 zo dňa 23. apríla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12. mája 2015. Predmetom šetrenia bol závažný smrteľný pracovný úraz zo dňa 18.06.2013, pri ktorom došlo k smrti zamestnanca žalobcu A. S.. Súčasťou tohto protokolu, a to konkrétne jeho dodatku č. 1 je aj nariadenie opatrení podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák.č. 125/2006 Z.z. na odstránenie zistených porušení a ich príčin na strane žalobcu ako zamestnávateľa.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu krajský súd zistil nasledovné:

Žalobca je podnikateľom, zamestnávateľom, u ktorého sa dňa 18.06.2013 stal smrteľný pracovný úraz na skutkovom základe ako je uvedené v úvode tohto rozsudku, že dňa 18.06.2013 nastúpil A. S. do práce na 6,00 hod. do areálu zamestnávateľa. Na rannom rozdelení prác mu bola, spolu so spolupracovníkmi K. I., A. T. a A. P., pridelená úloha spočívajúca vo výmene pokazenej prevodovky pojazdu mačky na mostovom žeriave č. 2, ev. č. 61. Po odchode na výkon práce si skupina nachystala potrebné náradie a materiál, jej členovia zhotovili dočasnú plošinu na prácu vo výške medzi oboma priečnymi nosníkmi mostu žeriava č. 2 z lešenárskych rúrok a drevených podlážok, pričom žeriav č. 2 bol v priestore začiatku žeriavovej dráhy pri výstupe z budovy surovej mlynice. Pri tomto umiestnení žeriavu si urobili niektoré prípravné práce pre uvoľnenie prevodovky z mačky žeriavu č. 2. Potom sa spolu so žeriavom, obsluhovým žeriavnikom O. A., presunuli do polohy pod zdvíhadlo Balcancar, ev. č. 64 a pokračovali v demontáži poruchovej prevodovky. Zároveň vykonával nezávisle od nich činnosti na elektrickom zariadení žeriavu č. 2 v skrinách rozvádzačov pracovník elektroúdržby A. P.. Skupina strojnej údržby prevodovku zavesila na hák zdvíhadla a uvoľnila, aby ju bolo možné spustiť na terén, resp. haldu trosky. K. I. zo žeriavovej dráhy ovládal zdvíhadlo, A. P. zišiel zo žeriavovej dráhy na haldu trosky pod žeriavovou dráhou za účelom odopnutia prevodovky z lana zdvíhadla, A. T. stál na mačke pri lane zdvíhadla a A. S. stál pravdepodobne na nosníku mosta žeriavu, na ktorom nie je prístupová lávka do kabíny žeriavu. Nikto z pracovníkov vykonávajúcich výmenu prevodovky nebol vybavený osobným zabezpečením proti pádu z výšky. Niekedy pri alebo po spustení prevodovky došlo z neznámeho podnetu k voľnému pádu A. S. zo žeriavu do jamy na sypký materiál pod žeriavovou dráhou s hĺbkou pádu asi 25 metrov. Na následky tohto pádu A. S. zomrel.

Z napadnutého protokolu žalovaného ďalej vyplýva, že žalovaný ustálil, že na vzniknutom pracovnom úraze sa nijakou mierou nepodieľal A. S., a teda že za tento pracovný úraz výlučne zodpovedá žalobca, ktorý neprijal žiadne opatrenia na zabránenie pádu osôb.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015, č.k. 3T/71/2015-529 je zrejmé, že za skutok, ktorý je obsahom protokolu (smrteľný pracovný úraz A. S.), ktorý je predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, boli dvaja zamestnanci žalobcu, a to majster strojnej údržba a hlavný majster strojnej údržby v rámci trestného konania uznaní vinnými a tento skutok bol kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 08.10.2015.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák.č. 125/2006 Z.z. na základe výsledkov inšpekcie práce a podľa závažnosti zistených skutočností je inšpektor práce oprávnený nariadiť odstránenie zistených nedostatkov ihneď alebo v lehotách ním určených.

Podľa § 14 ods. 1 zák.č. 125/2006 Z.z. protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky. Protokol obsahuje aj vyjadrenie právnickej osoby alebo fyzickej osoby ku skutočnostiam uvedeným v protokole, ktoré sa jej týkajú, ak ide o vyšetrovanie udalosti uvedenej v § 7 ods. 3 písm. b). Ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol obsahuje aj čas, keď bolo porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania zistené, a ak boli preukázané, aj dohodnutú mzdu a dobu trvania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Podľa § 14 ods. 2 zák.č. 125/2006 Z.z. v protokole inšpektor práce navrhne opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a), uloží opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b), c), g), h) a i) a uloží povinnosť kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, a) prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin,

b) doručiť inšpektorátu práce v určenej lehote písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin.

Podľa § 14 ods. 3 zák.č. 125/2006 Z.z. inšpektor práce

a) po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu,

b) aj bez návrhu opraví v protokole chyby v písaní, počítaní a iné zrejmé nesprávnosti; o oprave upovedomí kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanú fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

Podľa § 14 ods. 4 zák.č. 125/2006 Z.z. protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa zamestnávateľ alebo ním poverený zamestnanec, alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, odmietne oboznámiť s protokolom, písomne sa k nemu nevyjadrí alebo ho nepodpíše; táto skutočnosť musí byť uvedená v protokole.

Podľa § 14 ods. 5 zák.č. 125/2006 Z.z. jedno vyhotovenie protokolu inšpektorát práce doručí kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania, inšpektorát práce doručí aj zamestnancovi, ktorý utrpel tento pracovný úraz, u ktorého vznikla choroba z povolania alebo ktorý je ohrozený chorobou z povolania; ak zamestnanec v dôsledku pracovného úrazu zomrel, jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu inšpektorát práce doručí blízkej osobe 21a) tohto zamestnanca, ak o to požiadala.

Inšpekcia je konaním a postupom správneho orgánu, ktorým predovšetkým dochádza k zisťovaniu skutkového stavu. Zistené skutočnosti následne slúžia najmä ako podklad pre ďalší postup správneho orgánu, teda pre rozhodnutie, či má byť následne začaté vo veci správne konanie. Výsledky a závery inšpekcie sú zhrnuté v protokole o výsledku inšpekcie, ktorého náležitosti stanovuje ust. § 14 zák.č. 125/2006 Z.z.. Uvedený protokol predstavuje v následne začatom správnom konaní jeden z dôkazných

prostriedkov, nezbavuje však správny orgán povinnosti vykonať v začatom správnom konaní riadne dokazovanie, výsledky tohto dokazovania vyhodnotiť a vec v súlade so zákonom posúdiť.

Protokol o výsledku inšpekcie nemá formálne znaky rozhodnutia a nie je vydaný v rámci správneho konania. Súdnou praxou je však ustálené, že napriek uvedenému je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Žalobca v tejto otázke správne poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov v tejto otázke, ktorá vychádza z toho, že protokol o výsledku inšpekcie je vydaný orgánom štátnej správy pri výkone jeho právomoci zverených mu osobitným zákonom, ktorý na základe zistenia porušenia povinností ukladá kontrolovanému subjektu povinnosť odstrániť zistené nedostatky v určenom termíne. Týmto určením povinností dochádza k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry kontrolovaného subjektu.

Súd poukazuje na to, že súdny prieskum protokolu je možný len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynúiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu. V tomto prípade protokol č. ITN-078-41-2.2/P-J1-13 zo dňa 23. apríla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 12. mája 2015 takéto uloženie povinností, ktoré majú smerovať k náprave zistených nedostatkov obsahuje. Súd v tejto súvislosti však konštatuje, že uvedené určenie povinností určuje aj rámec súdneho prieskumu, keď je možné skúmať len zákonnosť uloženia tých povinností, ktoré predstavujú zásah do právneho postavenia žalobcu. Možnosť súdneho prieskumu je teda limitovaná týmto rozsahom a súd sa v zásade nemôže zaoberať správnosťou určenia príčin pracovného úrazu ako celku, ale len zistením ohľadne porušenia povinností žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností vynúiteľných uložením sankcie. Ako bolo uvedené vyššie, len uloženie týchto sankcií predstavuje pri protokole zásah do sféry kontrolovaného subjektu a robí protokol spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Okrem toho je zrejmé, že zistenie príčin pracovného úrazu a zistenie porušenia bezpečnosti práce na strane zamestnávateľa nie sú vždy v priamej korelácii. Ani situácia, keď by správny orgán v protokole určil príčiny pracovného úrazu výlučne na strane poškodeného, neznamená automaticky, že tu nedošlo k takým porušeniam predpisov o bezpečnosti práce, ktoré by nemohli viesť k uloženiu opatrení zamestnávateľovi za účelom ich odstránenia resp. z dôvodu, aby sa do budúcnosti predišlo určitým situáciám, ktoré môžu viesť k vzniku úrazov. Zistenie príčin úrazu a porušenia povinností, ktoré viedli k uloženiu povinností zamestnávateľovi, teda nie je možné bez ďalšieho stotožňovať.

Z tohto pohľadu sú potom tie námietky žalobcu, ktoré de facto smerujú k zisteniu príčin úrazu resp. sa týkajú prejednaní jeho námietok, ktoré smerujú k zavineniu alebo spoluzavineniu poškodeného na vzniku úrazu, za bezpredmetné.

Súd konštatuje, že otázka príčin úrazu a následnej zodpovednosti sa rieši až v samotnom správnom konaní, ktorého výsledkom bude rozhodnutie, samo o sebe spôsobilé súdneho prieskumu. Až v rámci takéhoto súdneho prieskumu rozhodnutia odvolacieho orgánu, ktorým je zavŕšené správne konanie, sa potom súd zaoberá správnosťou skutkových a právnych záverov správneho orgánu, príčin smrteľného pracovného úrazu, otázkou dostatočne zisteného skutkového stavu ako aj prípadnej preskúmateľnosti rozhodnutia s poukazom na vysporiadanie sa s námietkami žalobcu vznesenými počas konania. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že v riadne začatom správnom konaní je potom povinnosťou správnych orgánov sa riadne zaoberať prípadným porušením predpisov BOZP zo strany poškodeného a svoje závery, ku ktorým dospeje aj riadne (v súlade s požiadavkami, ktoré zákon kladie na odôvodnenie správneho rozhodnutia) vysvetliť v konečnom rozhodnutí.

Bezpredmetnosť námietok žalobcu, ktoré smerujú k zisteniu príčin úrazu, ktoré sa týkajú prejednaní jeho námietok, ktoré smerujú k zavineniu alebo spoluzavineniu poškodeného na vzniku úrazu je v súdnej veci daná a zvýraznená o to viac, že otázka viny je už právoplatne vyriešená trestným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015, č.k. 3T/71/2015-529. Týmto rozsudkom je v zmysle ust. § 135 ods. 1 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. viazaný aj správny súd v rozsahu, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Otázka zodpovednosti za smrť A. S. v dôsledku pracovného úrazu je tak definitívne vyriešená.

Súd taktiež nepovažoval za dôvodné žalobné námietky žalobcu, ktorými namietal neurčitost' uložených povinností, keď mu správny orgán uložil odstrániť nedostatky špecifikované v určených článkoch protokolu, resp. jeho dodatku. Súd je toho názoru, že uvedený postup žalovaného je správny a v súlade so zákonom, keď správny orgán nie je oprávnený určiť kontrolovanému subjektu konkrétny spôsob vykonania nápravy, ale len cieľ, ktorý sa má touto nápravou dosiahnuť, čomu zodpovedá vyjadrenie povinnosti, ktoré je obsiahnuté v napadnutom protokole. Je potom na každom kontrolovanom subjekte, aby si určil s prihliadnutím na svoje osobitné pomery a podmienky najefektívnejší spôsob na dosiahnutie nápravy vytýkaného stavu. Rovnako určenie, že tak má urobiť ihneď a trvalo, jasne a zrozumiteľne vyjadruje, že tak má urobiť vzhľadom na závažnosť porušenia bezodkladne a prijaté opatrenia trvale dodržiavať tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona a bola dodržiavaná

bezpečnosť práce. Uvedeným sa sleduje vylúčenie možnosti ďalšieho smrteľného pracovného úrazu u tohto zamestnávateľa. Uloženie nápravy ihneď pritom inšpektorovi práce umožňuje aj ust. § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 125/2006 Z.z..

Záverom súd konštatuje, že zákon žalovanému neukladá povinnosť prerokovať protokol so žalobcom opätovne, po vypracovaní dodatku, ktorým inšpektor práce reagoval na námietky vznesené zo strany žalobcu. Z tohto dôvodu, je táto žalobná námietka nedôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že v súdnej veci žalovaný správne ustálil porušenie povinností na strane žalobcu, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a v časti uloženia týchto povinností je protokol dostatočne určitý a zrozumiteľný.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p., ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

Za použitia vyššie citovaného ustanovenia zákona súd vo výroku tohto rozsudku vyslovil, že krajský súd žalobu zamietá.

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Pre úplnosť, keďže si vedľajší účastníci na strane žalovaného uplatnili náhradu trov konania krajský súd uvádza, že v správnom súdnictve sa v zmysle ust. § 250k ods. 1 rozhoduje len o trovách žalobcu, nikdy nie o trovách žalovaného, príp. o trovách vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý má vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania rovnaké procesné postavenie ako žalovaný (argumentum a contrario). Preto sa takýto výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanému a v tomto prípade i vo vzťahu k vedľajším účastníkom na strane žalovaného vo výrokovej časti rozsudku ani neuvádza.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.